

شماره ۸۹-۵۰

تاریخ ۳/۳/۱۳۶۳

دفتر شورای نگهبان
تاریخ
شماره ۸۳۷
۱۳۶۳/۳/۲

بجای

شورای محترم نگهبان

عطف به نامه‌های شماره ۴۶۷۴ مورخ ۱۱/۳/۶۱ و ۳۲۰ مورخ
۱۳۶۳/۲/۱۱ و پیرو نامه‌های شماره ۲۳۸۲ مورخ ۲۵/۲/۱۳۶۱ و
۵۹۴۶ مورخ ۳/۲/۶۳ لایحه شماره ۱۸۰۱۲ مورخ ۳۰/۲/۱۳۶۰
دولت در خصوص دولتی کردن بازرگانی خارجی که در جلسه علنی
روز سه‌شنبه ۱۳۶۳/۳/۱ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در
عنوان و متن به تصویب رسیده است ، در اجرای اصل نود و چهارم
قانون اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست
ارسال می‌شود. / ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی
۳۰/۳/۶۳
۵۲

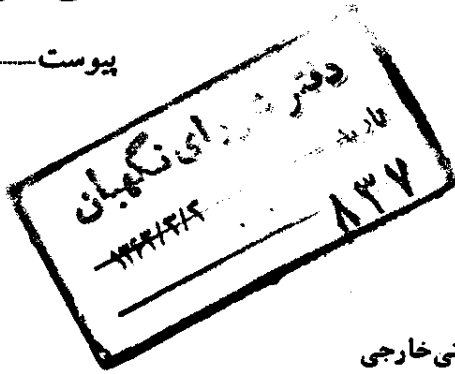

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ۸۰۸۹ - ۵

تاریخ ۲۳ / ۳ / ۶۳

پیوست

تکمیل

لایحه نحوه فعالیت در انجام بازرگانی خارجی

فصل اول - کلیات

- فصل دوم - مراکز خرید و مراکز صدور .
- بخش " الف " - وظایف و اختیارات مراکز خرید .
- بخش " ب " - وظایف و اختیارات مراکز صدور .
- بخش " ج " - امور مشترک مراکز .
- فصل سوم - دفاتر نمایندگی خارج از کشور .
- فصل چهارم - شرکتهای خدمات بازرگانی .
- فصل پنجم - هیات عالی نظارت .
- فصل ششم - سازمان خدمات حسابداری و حسابرسی .
- فصل هفتم - مقررات مالی و اداری
- بخش " الف " - امور مالی .
- بخش " ب " - امور اداری .
- فصل هشتم - تکمله .

فصل اول - کلیات

ماده ۱- بمنظور انجام بازرگانی خارجی توسط دولت مصرح در اصل چهل و چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، وزارت بازرگانی موظف است بر اساس این قانون و اساسنامه های مربوطه که بتصویب مجلس شورای اسلامی میرسد ، واحدهای زیر را تشکیل دهد .

- الف - مراکز خرید و نظارت .
- ب - مراکز صدور و نظارت .
- ج - دفاتر نمایندگی خارج از کشور .
- د - شرکتهای خدمات بازرگانی .
- ه - سازمان خدمات حسابداری و حسابرسی .

ماده ۲- به استناد آیه کریمه *لن یجعل الله للکافرین علی المؤمنین سبیلاً* و مدلول اصول مربوط به سیاست خارجی در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، و بمنظور تحقق اصل "نه شرقی و نه غربی" در روابط بازرگانی خارجی کشور ، وزارت بازرگانی موظف است با همکاری وزارتخانه های ذیربط ، خط مشی اجرائی بازرگانی خارجی کشور و مقررات سالانه

تعمیر

- صادرات و واردات را با توجه به موارد ذیل تهیه و پس از تصویب هیات وزیران اعلام نماید .
- الف - جلوگیری از سلطه اقتصادی ، سیاسی و فرهنگی کفار و بیگانگان بر مسلمانان و عدم اتکا کشور به یک قطب اقتصادی - سیاسی .
- ب - اولویت دادن در انجام مبادلات تجاری به ملل مسلمان و مستضعف جهان در جهت گسترش روابط بازرگانی با آنان با رعایت مصالح کشور جمهوری اسلامی ایران .
- ج - اجتناب از انجام معاملات حرام از نظر شرع مقدس اسلام .
- د - حمایت از تولیدات داخلی .
- ه - کاهش میل به تجمل گرایی و تنوع طلبی در مصرف و ارائه الگوی مصرف با معیارهای اسلامی .
- و - پیش بینی و تامین نیازهای وارداتی .
- ز - گسترش و بهبود کمی و کیفی صادرات .
- ح - ایجاد موازنه در واردات و صادرات .
- ط - عدم اتکا صادرات کشور به یک محصول .

فصل دوم - مراکز خرید و نظارت و مراکز صدور و نظارت

- بخش الف - وظایف و اختیارات مراکز خرید و نظارت .
- ماده ۳ - بمنظور خرید کالا ، مواد و خدمات بازرگانی مربوطه از خارج کشور و نظارت بر امرواردات سایر بخشهای دولتی و تعاونی و خصوصی ، مراکز پس از تصویب اساسنامه آنها حداکثر تا چهار ماه بعد از تصویب آئین نامه اجرایی این قانون توسط وزارت بازرگانی تشکیل میشود . تبصره - از این پس در این قانون بجای " کالا ، مواد و خدمات بازرگانی مربوطه " ، اختصاراً کلمه " کالا " بکار میرود .
- ماده ۴ - دولت موظف است همه ساله میزان ارز تخصیصی جهت واردات (کالا و خدمات) را به تفکیک در بخشهای دولتی و غیر دولتی در بودجه ارزی کل کشور تعیین و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید .
- تبصره ۱ - ورود کالا توسط بخش غیر دولتی با ارز تحصیلی خود و با نظارت و کنترل مراکز خرید و رعایت مقررات وزارت بازرگانی مجاز میباشد .
- تبصره ۲ - وزارت بازرگانی موظف است در مورد وارد کنندگان غیر دولتی ضوابط زیر را رعایت نماید .
- الف - تعهد به نظام جمهوری اسلامی .

ممالی

- ب - امانت .
- ج - کفایت لازم .
- د - عدم اشتهار به فساد مالی .
- ه - عدم سوء سابقه .
- و - سهمیه تخصیصی بهر عامل خرید با توجه به نوع کالا بنحوی باشد که به سود فوق العاده نینجامد .
- ز - کالای وارداتی برای بیش از یکسال مالی تعهد ارزی نداشته باشد .
- نحوه رعایت ضوابط فوق در آئین نامه ای که توسط وزارت بازرگانی تهیه و بتصویب هیات دولت میرسد تعیین خواهد شد .
- تبصره ۳ - خرید کالاهای اختصاصی موضوع تصدی وزارتخانه ها ، سازمانها ، موسسات و شرکتهای دولتی که طبق قوانین خاص ، عهده دار خرید آنها میباشند ، با اطلاع و هماهنگی مراکز انجام خواهد شد . نحوه هماهنگی براساس آئین نامه ای که بتصویب مجمع عمومی مراکز میرسد ، خواهد بود .
- تبصره ۴ - مراکز خرید تا زمانیکه راسا خرید کلیه مقادیر کالاهای مورد نیاز سایر بخشهای دولتی را بعهدہ نگرفته است خرید آنها توسط بخشهای مربوطه منحصرأ با نظارت و کنترل آن مراکز بعمل خواهد آمد حدود ، شرایط و چگونگی نظارت و کنترل در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد .
- تبصره ۵ - کلیه بخشهای دولتی و وابسته به دولت (تولیدی و خدماتی) چنانچه نتوانند راسا اقدام به وارد کردن کالاهای مذکور در تبصره ۳ (بجز مایحتاج جزئی و جنبی در حدی که آئین نامه اجرائی این قانون مشخص خواهد کرد) نمایند موظفند منحصرأ توسط مراکز انجام دهند .
- تبصره ۶ - مراکز خرید موظفند نام و نوع آن قسمت از کالاهای موضوع تصدی خود را که میتوانند راسا عهده دار خرید آنها شوند به شورای عالی مراکز پیشنهاد نموده و پس از تایید شورا و تصویب مجمع عمومی مراکز جهت اطلاع عموم اعلام نمایند .
- تبصره ۷ - مراکز خرید باید اولویتهای ذیل را بر حسب مورد رعایت کنند .
- الف - اولویت تصدی امر خرید بر حسب واردکنندگان کالا .
- ۱ - کالاهائیکه توسط بخش خصوصی از خارج کشور خریداری میشود .
- ۲ - کالاهائیکه توسط بخش تعاونی از خارج کشور خریداری میشود .
- ۳ - کالاهائیکه توسط سایر واحدهای بخش دولتی از خارج از کشور خریداری میشود .
- ب - اولویت تصدی امر خرید بر حسب نوع کالا .

تعمیرات

- ۱- کالاهای مصرفی .
- ۲- کالاهای واسطه‌ای .
- ۳- کالاهای سرمایه‌ای .
- ج - اولویت تصدی امر خرید برحسب بالابودن ارزش کالا .

بخش ب - وظایف و اختیارات مراکز صدور و نظارت
ماده ۵ - وزارت بازرگانی موظف است بمنظور صدور کالا و نظارت بر امر صدور سایر بخشهای دولتی و تعاونی و خصوصی مراکزی را پس از تصویب اساسنامه آنها حداکثر تا چهار ماه بعد از تصویب آئین نامه اجرائی این قانون تشکیل دهد . هر یک از این مراکز موظفند امور زیر را در مورد کالاهای موضوع تصدی و یا مورد نظارت عهده دار شوند .

الف - برآورد و پیش بینی امکانات صادراتی .
ب - همکاری و انجام اقدامات لازم در جهت ارشاد ، حمایت و توسعه تولیدات به منظور صدور .

ج - همکاری در انجام امور مربوط به استاندارد کالاهای صادراتی .

د - خرید کالاهای داخلی موضوع تصدی .

ه - نگهداری و حفاظت .

و - انجام امور گمرکی مربوطه .

ز - بازاریابی در خارج از کشور .

ح - صدور .

ط - کنترل و نظارت بر امر صدور سایرین .

تبصره ۱ - وزارت بازرگانی عنداللزوم شرکتهای خدمات بازرگانی صدور را بمنظور انجام قسمتی از وظایف فوق بر اساس این قانون و اساسنامه مربوط - که توسط وزارت بازرگانی تهیه و بتصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید - تشکیل خواهد داد .

تبصره ۲ - هر یک از مراکز خرید و صدور عنداللزوم با پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب مجمع عمومی مراکز میتوانند در یکدیگر ادغام شوند که در این صورت به مرکز بازرگانی خارجی موضوع تصدی آنها تغییر نام یافته و اساسنامه مربوطه توسط وزارت بازرگانی تهیه و بتصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید .

تبصره ۳ - از این پس در این قانون بجای " مراکز خرید و مراکز صدور و مراکز بازرگانی خارجی اختصاراً کلمه " مراکز " بکار میرود .

تبصره ۴ - صدور کالا توسط بخشهای تعاونی و خصوصی فقط با نظارت و کنترل مراکز

بسم الله تعالی

صدور بعمل خواهد آمد حدود و شرایط و چگونگی نظارت و کنترل در آئین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد .

تبصره ۵- صدور کالاهای اختصاصی موضوع تصدی وزارتخانهها ، سازمانها ، موسسات و شرکتهای دولتی که طبق قوانین خاص عهده دار صدور آنها میباشند با اطلاع و هماهنگی مراکز انجام خواهد شد . نحوه هماهنگی براساس آئین نامه ای که بتصویب مجمع عمومی مراکز میرسد خواهد بود .

تبصره ۶- تولید کنندگان دولتی چنانچه نتوانند راسا اقدام به صدور تولیدات خود نمایند موظفند منحصرا توسط مراکز صدور انجام دهند .

تبصره ۷- مراکز صدور موظفند نام و نوع آن قسمت از کالاهای موضوع تصدی خود را که میتوانند راسا عهده دار صدور آنها شوند به شورای عالی مراکز پیشنهاد نمود و سپس از تأیید شورا و تصویب مجمع عمومی مراکز جهت اطلاع عموم اعلام نمایند .

ماده ۶- مراکز صدور در امر خرید داخلی کالاهای موضوع تصدی خود موظف به رعایت اولویت خرید کالا از تولید کنندگان میباشند .

تبصره ۸- مراکز صدور موظفند کالاهائی را خریداری و صادر نمایند که مطابق استانداردهای تعیین شده توسط موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران باشد

ماده ۷- موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران موظف است استانداردهای رسمی کلیه انواع کالاهای صادراتی را که وزارت بازرگانی مشخص مینماید ، تعیین و اعلام کند و تسهیلات لازم را در جهت تطبیق نمونه کالاهای صادراتی با استانداردهای اعلام شده و صدور گواهینامه های مربوطه فراهم آورد .

ماده ۸- مراکز صدور موظفند در مناطق عمده تولید کالاهای موضوع تصدی خود ، در موارد ضروری به پیشنهاد شورای عالی مراکز و یا وزارت بازرگانی و یا وزارت صنایع و یا وزارت کشاورزی و عمران روستائی و یا وزارت معادن و فلزات و تصویب مجمع عمومی مراکز بمنظور ایجاد تسهیلات لازم برای عرضه کالا توسط تولید کنندگان ، شعبه یا نمایندگی تاسیس نمایند .

ماده ۹- واحدهای تعاونی و خصوصی میتوانند با اجازه وزارت بازرگانی از محل ارز تحصیل شده بابت صدور کالاهای موضوع فعالیت خود ، ماشین آلات تولیدی تعیین شده توسط وزارت صنایع را براساس مقررات مربوطه و از طریق مراکز خرید وارد نمایند .

بخش ج . امور مشترک مراکز

ماده ۱۰- هر یک از مراکز دارای شخصیت حقوقی میباشد و به شکل شرکت سهامی و وابسته به وزارت بازرگانی که کلیه سهام آن متعلق به دولت است تشکیل و اداره میگردد .

تعلیه

ماده ۱۱- " مجمع عمومی مراکز " مرکب از وزیربازرگانی بعنوان رئیس ، وزیر امور اقتصادی و دارائی ، رئیس سازمان برنامه و بودجه ، وزیر صنایع ، وزیر کشاورزی ، وزیر امور خارجه و رئیس کل بانک مرکزی ایران بمنظور انجام وظائفی که طبق این قانون و اساسنامه مربوطه به عهده آن واگذار میشود تشکیل میگردد .

تبصره ۱- مجمع عمومی مراکز وظایف مجمع عمومی هر یک از مراکز را نیز انجام میدهد .
تبصره ۲- هر یک از اعضاء مجمع عمومی غیر از وزیربازرگانی میتوانند یکی از معاونین خود را بطور ثابت بعنوان نماینده تام الاختیار خود جهت شرکت در مجمع عمومی در موارد اضطرار معرفی نمایند .

ماده ۱۲- خط مشی و سیاستهای کلی مراکز با توجه به خط مشی و مقررات موضوع ماده ۲ این قانون توسط مجمع عمومی مراکز تعیین میشود .

ماده ۱۳- موضوع فعالیت و میزان سرمایه هر مرکز و تغییر در هر یک از این موارد به پیشنهاد وزارت بازرگانی و تصویب مجمع عمومی مراکز خواهد بود .

تبصره - وزارت بازرگانی عنداللزوم میتواند در طول دومین سال تاسیس هر مرکز بمنظور تفکیک موضوع فعالیت آن ، مرکز یا مراکز جدید با تصویب مجمع عمومی مراکز تشکیل دهد .

ماده ۱۴- کالاهای تسلیحاتی که توسط دستگاههای نظامی و انتظامی دولتی وارد یا صادر میشود و همچنین نفت و گاز طبیعی و فرآورده های حاصل از آنها که توسط وزارت نفت و موسسات وابسته آن وارد یا صادر میشود موضوع فعالیت هیچیک از مراکز قرار نمیگیرد .

تبصره هیات دولت میتواند عنداللزوم خرید و صدور بعضی از کالاهای ماده ۱۵ را بعهده مراکز بگذارد .

ماده ۱۵- بمنظور انجام وظایف زیر شورای بنام شورای عالی مراکز خرید و صدور نظارت تشکیل میشود .

الف - ایجاد هماهنگی در امور مراکز .

ب - مراقبت بر حسن جریان امور اجرایی مراکز .

ج - صدور بخشنامه ها و دستورالعملهای اجرایی برای مراکز مبتنی بر سیاستهای کلی

تعیین شده توسط مجمع عمومی مراکز و وزارت بازرگانی .

د - ارائه پیشنهاد و نظر مشورتی جهت اتخاذ تصمیم به مجمع عمومی مراکز .

ه - سایر وظایف محوله در این قانون و اساسنامه های مربوطه .

ماده ۱۶- شورای عالی مراکز مرکب از هفت عضو بشرح زیر میباشد .

- معاون وزیربازرگانی به پیشنهاد وزیر و تصویب مجمع عمومی مراکز به عنوان رئیس شورا

تصویب

- ۱- چهار عضو موظف به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب مجمع عمومی مراکز .
- ۲- دو عضو غیر موظف از معاونین ذی ربط وزارت بازرگانی به انتخاب وزیر بازرگانی .
- مقررات اجرائی این شورا ، در آئین نامه اجرائی این قانون خواهد آمد .
- تبصره ۱- شورا یعالی مراکز ، موظف است در جلسات خود حداقل دو نفر از روسای هیات - مدیره های مراکز را به عنوان مشاور دعوت نماید .
- تبصره ۲- انتصاب اعضاء موظف شورا برای مدت دو سال خواهد بود و انتخاب مجدد آنان بلا مانع است و عزل آنان قبل از انقضای دوره به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب مجمع عمومی میباشد .

فصل سوم - دفاتر نمایندگی خارج از کشور

- ماده ۱۷- وزارت بازرگانی موظف است در صورت پیشنهاد شورا یعالی مراکز و تایید مجمع عمومی مراکز و تصویب هیات وزیران ، دفاتر نمایندگی وابسته به آن وزارتخانه را در سائر کشورها ، بمنظور انجام امور زیر تاسیس نماید ، فعالیت های این دفاتر باید با اطلاع و هماهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در آن کشور انجام پذیرد .
- الف- هماهنگی امور اجرائی بازرگانی در خارج کشور .
- ب - بررسی و ارزیابی بازارهای جهانی و کسب اطلاعات مورد نیاز مراکز .
- ج - سایر اموریکه مراکز در رابطه با وظایف خود به عهد ما این دفاتر واگذار مینمایند .
- تبصره ۱- تعطیل یا انحلال این دفاتر به پیشنهاد وزیر بازرگانی ، تایید مجمع عمومی مراکز و تصویب هیات وزیران خواهد بود . آئین نامه اجرائی تاسیس ، تعطیل و یا انحلال این دفاتر توسط وزارت بازرگانی تهیه و به تصویب هیات وزیران میرسد .
- تبصره ۲- بودجه هر یک از این دفاتر در بودجه سالانه مراکز منظور خواهد شد . این دفاتر در امور اداری و استخدامی ، مالی و معاملاتی و حقوقی تابع مقررات مراکز خواهد بود .
- تبصره ۳- روسای دفاتر توسط وزیر بازرگانی منصوب میشوند .

فصل چهارم - شرکتهای خدمات بازرگانی .

- ماده ۱۸- شرکتهای خدمات بازرگانی که از این پس در این قانون به اختصار " شرکت " نامیده میشود بمنظور انجام امور زیر در مورد کالاهای موضوع تصدی خود تشکیل میگردد .
- الف - پیش بینی و برآورد میزان نیاز .

تفصیلات

- ب - قبول سفارشات بخشهای دولتی ، تعاونی و خصوصی .
- ج - سفارش خرید از خارج کشور به مراکز ذیربط .
- د - ترخیص .
- ه - نگهداری و حفاظت .
- و - فروش و توزیع عمده اولیه و تحویل کلیه مقادیر کالاهای وارداتی مراکز .
- ماده ۱۹ - هریک از شرکتهای دارای شخصیت حقوقی میباشد ، که به شکل شرکت سهامی و وابسته به وزارت بازرگانی که کلیه سهام آن متعلق به دولت است تشکیل و اداره میگردد .
- ماده ۲۰ - مجمع عمومی شرکتهای خدمات بازرگانی مرکب از وزیر بازرگانی بعنوان رئیس مجمع عمومی ، وزیر امور اقتصادی و دارائی رئیس سازمان برنامه و بودجه ، وزیر صنایع ، وزیر کشاورزی ، وزیر راه و ترابری ، وزیر مسوول در جهاد سازندگی ، وزیر معادن و فلزات و رئیس کل بانک مرکزی ایران تشکیل میشود .
- تبصره ۱ - مجمع عمومی شرکتهای خدمات بازرگانی ، وظایف مجمع عمومی هریک از شرکتهای را نیز انجام میدهد .
- تبصره ۲ - هریک از اعضاء مجمع عمومی غیر از وزیر بازرگانی میتوانند یکی از معاونین خود را بطور ثابت بعنوان نماینده تام الاختیار خود جهت شرکت در مجمع عمومی در موارد اضطرار معرفی نمایند .
- ماده ۲۱ - وزارت بازرگانی موظف است کلیه شرکتهای را پس از تصویب اساسنامه آنها حداکثر تا ۴ ماه بعد از تصویب آئین نامه اجرائی این قانون تشکیل دهد .
- تبصره ۱ - موضوع فعالیت و میزان سرمایه هر شرکت و تغییر در هریک از این موارد با پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب مجمع عمومی شرکتهای خواهد بود .
- تبصره ۲ - وزارت بازرگانی عنداللزوم میتواند در طول دومین سال تاسیس هر شرکت بمنظور تفکیک موضوع فعالیت آن ، شرکت یا شرکتهای جدیدی با تصویب مجمع عمومی شرکتهای تشکیل دهد .
- ماده ۲۲ - خط مشی و سیاستهای کلی شرکتهای با توجه به خط مشی و مقررات موضوع ماده ۲ این قانون توسط مجمع عمومی شرکتهای تعیین میشود .
- ماده ۲۳ - بمنظور انجام وظایف زیر شورائی بنام شورای عالی شرکتهای خدمات بازرگانی تشکیل میشود .
- الف - ایجاد هماهنگی در امور شرکتهای .
- ب - مراقبت بر حسن جریان امور اجرائی شرکتهای .
- ج - صدور بخشنامهها و دستورالعملهای اجرائی برای شرکتهای مبتنی بر سیاستهای

تعلیه

شماره
تاریخ
پیوست

کلی تعیین شده توسط مجمع عمومی شرکتها و وزارت بازرگانی .

- د - ارائه پیشنهاد و نظر مشورتی جهت اتخاذ تصمیم به مجمع عمومی شرکتها .
- ه - سایر وظایف محوله در این قانون و اساسنامه های مربوطه .
- ماده ۲۴ - شورای عالی شرکتها مرکب از هفت عضو بشرح زیر میباشد .
- معاون وزیر بازرگانی به پیشنهاد وزیر و تصویب مجمع عمومی شرکتها به عنوان رئیس

شورا .

- چهار عضو موظف به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب مجمع عمومی شرکتها .
- دو عضو غیر موظف از معاونین ذی ربط وزارت بازرگانی به انتخاب وزیر بازرگانی .
- مقررات اجرائی این شورا ، در آئین نامه اجرائی این قانون خواهد آمد .
- تبصره - شورای عالی شرکتها ، موظف است در جلسات خود حداقل دو نفر از روسای هیات مدیره های شرکتها را به عنوان مشاور دعوت نماید .

- ماده ۲۵ - هر شرکت موظف است طبق برنامه های حاوی نوع و مقدار و زمان ورود کالا که به تصویب شورای عالی شرکتها رسیده باشد ، خرید کلیه مقادیر کالاهای وارداتی مورد نیاز کشور از هریک از کالاهای موضوع تصدی خود را به مراکز مربوطه سفارش دهد .
- تبصره - تامین وجوه و اعتبارات مورد نیاز جهت خرید کالاهای سفارش شده بعهدده شرکت سفارش دهنده میباشد .

- ماده ۲۶ - شرکتها موظفند کلیه کالاهای در اختیار و یا متعلق به خود را به قیمت تعیین شده توسط مرجع ذیصلاح قیمت گذاری کشور ، از طریق شعب خود در مراکز آستانها بترتیب اولویت به متقاضیان بخشهای دولتی ، تعاونی و خصوصی بفروشد . ضوابط و مقررات مربوط به این ماده در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد .

- ماده ۲۷ - تا زمانی که مراکز ورود کالائی را بعهدده نگرفته اند هریک از شرکتها با تایید شورای عالی شرکتها و تصویب وزیر بازرگانی مجازند تمام یا قسمتی از کالاهای وارداتی وارد کنندگان غیر دولتی را به نحوی که در آئین نامه اجرائی این قانون پیش بینی میشود با رضایت آنان خریداری نموده و یا توزیع عمده آنرا با اجازه آنان در اختیار بگیرند .

فصل پنجم - هیات عالی نظارت .

- ماده ۲۸ - هیات عالی نظارت بمنظور انجام وظائف زیر تشکیل میگردد .
- الف - نظارت بر حسن اجراء این قانون و اساسنامه ها و آئین نامه ها و خط مشی های

تعارف

- مربوط و کلیه مصوبات مجمع عمومی مراکز و شرکتها .
- ب - اظهار نظر درباره چگونگی عملکرد سالانه هر یک از مراکز و شرکتها و دفاتر خارج از کشور و تسلیم گزارش آن به مجمع عمومی مربوطه و شورای اقتصاد و مجلس شورای اسلامی و شورای عالی قضائی و نخست وزیر .
- ج - گزارش فوری تخلفات و هرگونه اقدامی که موجب ضرر و زیان کشور باشد به مراجع مذکور در بند ب .
- د - رسیدگی به شکایات و پیشنهادات واصله در زمینه امور بازرگانی مربوط به مراکز و شرکتها .
- ه - نظارت بر امور بازرگانی خارجی سایر دستگاههای دولتی .
- و - سایر وظائف محوله طبق اساسنامهها و آئین نامههای مربوط به این قانون .
- ماده ۲۹ - هیات عالی نظارت مرکب از ۹ نفر شرح زیر میباشد .
- الف - نماینده نخست وزیر بعنوان رئیس .
- ب - دو نفر به انتخاب مجلس شورای اسلامی از نمایندگان یا دیگران .
- ج - دو نفر به انتخاب شورای عالی قضائی .
- د - دو نفر از بخش های تعاونی و خصوصی به انتخاب وزیر بازرگانی .
- ه - یک نفر به انتخاب مجمع عمومی مراکز .
- و - یک نفر به انتخاب مجمع عمومی شرکتها .
- ماده ۳۰ - دبیرخانه هیات عالی نظارت در وزارت بازرگانی تاسیس و هزینه های متعلقه در بودجه آن وزارتخانه پیش بینی میشود .
- ماده ۳۱ - هر یک از اعضا هیات عالی نظارت برای مدت دو سال انتخاب میشوند و انتخاب مجدد آنان بلامانع میباشد .
- تبصره - عزل هر یک از اعضا هیات عالی نظارت با مرجع انتخاب کننده آن میباشد .
- ماده ۳۲ - اعضا هیات عالی نظارت در جلسات هیات مدیره مراکز و شرکتها بدون حق رای میتوانند شرکت نمایند .
- ماده ۳۳ - در موارد ضروری بمنظور کنترل امر خرید و صدور مراکز با پیشنهاد شورای عالی مراکز و یا یکی از اعضا مجمع عمومی و تصویب مجمع خرید یا صدور قسمتی از سهمیه هر یک از مراکز به مرکز خرید یا صدور دیگری واگذار میگردد .
- ماده ۳۴ - هیات عالی نظارت حق دارد بنحوی که در اساسنامههای مراکز و شرکتها خواهد آمد مجمع عمومی مراکز و شرکتها را به جلسه فوق العاده دعوت نماید .

تفاتی

ماده ۳۵ - دفاتر نمایندگی خارج کشور، موسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی، مراکز، شرکتها و سایر واحدهای دولتی ذیربط در امر بازرگانی خارجی موظف به ارائه اطلاعات درخواستی هیات عالی نظارت میباشند.

فصل ششم - سازمان خدمات حسابداری و حسابرسی.

ماده ۳۶ - به وزارت بازرگانی اجازه داده میشود بمنظور تامین خدمات حسابداری و حسابرسی مراکز و شرکتها و سازمانهای وابسته سازمانی بر طبق این قانون و اساسنامه مربوطه تشکیل دهد.

فصل هفتم - مقررات مالی و اداری

بخش الف - مقررات مالی

ماده ۳۷ - مراکز صدور و شرکتها در صورت ضرورت مجاز به تحصیل وام و یا اعتبارات بانکی از منابع داخلی بمنظور تامین وجوه مورد نیاز عملیات بازرگانی خود بر اساس آئین نامه اجرائی این قانون میباشند.

تبصره ۱ - بانک مرکزی ایران موظف است وام و اعتبارات مورد نیاز مراکز صدور و شرکتها را جهت انجام وظائف مربوطه حسب مورد بنا به پیشنهاد شورای عالی مراکز یا شرکتها و تصویب مجمع عمومی مراکز یا شرکتها و با تضمین سازمان برنامه و بودجه در اختیار آنان قرار دهد.

تبصره ۲ - استقراض هریک از مراکز و شرکتها از محل درآمد و سرمایه های در گردش یکدیگر با پیشنهاد شورای عالی و تصویب مجمع عمومی مربوطه نسبت به استقراض از سایر منابع اولویت دارد.

ماده ۳۸ - وزارت بازرگانی موظف است از طریق سیستم بانکی کشور در جهت تامین قسمتی از وجوه مورد نیاز مراکز صدور و شرکتها ترتیب بکار انداختن اندوخته های پولی مردم را به شکل عقد مضاربه بدهد ضوابط و مقررات این امر و نحوه خدمات شبکه بانکی حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت بازرگانی با همکاری بانک مرکزی ایران تهیه و جهت تصویب بمجلس شورای اسلامی تقدیم خواهد شد.

تبصره - مراکز صدور و شرکتها موظفند پس از حصول امکانات لازم جهت اجرای منظور فوق در تامین وجوه نقدی مورد نیاز خود انجام مضاربه را بر اخذ اعتبارات و وام بانکی اولویت دهند.

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۰۸۹

تاریخ ۲۲/۲/۵۹

پیوست

ماده ۳۹- هزینه‌های سالانه هریک از شرکتها و مراکز، پس از تأیید شورای عالی و تصویب مجمع عمومی مربوطه در بودجه کل کشور منظور و پس از تصویب مجلس شورای اسلامی تنها از محل درآمد همان شرکت و یا مرکز قابل اجرا می‌باشد.

ماده ۴۰- مراکز و شرکتها از شمول ماده ۷۳ قانون محاسبات عمومی مستثنی بوده و در مواردی که در این قانون و اساسنامه‌های مربوطه پیش‌بینی نشده باشد تابع قانون تجارت می‌باشند.

تبصره - وزارت بازرگانی موظف است آئین نامه های مالی و معاملاتی مراکز و شرکتها را حداکثر ظرف مدت چهار ماه پس از تصویب اساسنامه های آنها تهیه و به تصویب مجمع عمومی مربوطه برساند و هرگونه تغییری در آنها منوط به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب مجمع عمومی مربوطه می‌باشد.

ماده ۴۱- هریک از مراکز و شرکتها موظفند سودخالص مصوب مجمع عمومی خود را بعد از پایان سال به حساب خزانه داری کل واریز نمایند.

بخش ب - امور اداری

ماده ۴۲- انتقال کارکنان مراکز، شرکتها و موسسات موضوع این قانون به سایر وزارتخانه‌ها، سازمانها و شرکتها دولتی و وابسته به دولت ممنوع است لیکن مأموریت آنان به سایر واحدهای دولتی مجاز می‌باشد.

ماده ۴۳- واحدهای موضوع ماده ۱ این قانون از شمول قانون استخدام کشوری مستثنی بوده و امور اداری و استخدامی آنها طبق ضوابطی خواهد بود که توسط وزارت بازرگانی تهیه و بتصویب مجلس شورای اسلامی می‌رسد.

ماده ۴۴- مراکز بمنظور حسن انجام امور تجاری خود و تشویق کارکنان به تلاش و ابتکار در جهت حفظ منافع کشور، روش پرداخت پاداش متناسب با کار و ابتکار و براساس اصول اسلامی را بنحوی که در آئین نامه مصوب مجمع عمومی مراکز پیش بینی شود معمول می‌دارند.

فصل هشتم - تکمله

ماده ۴۵- وزارت بازرگانی موظف است هریک از مراکز تهیه و توزیع کالا را که براساس مصوبه ۱۳۵۹/۲/۲۰ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران تشکیل شده اند پس از واگذاری کلیه امور مربوطه آنها به مراکز و شرکتها، منحل نماید و حداکثر ظرف مدت یکسال از تاریخ

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۸۹-۹-۹۶

تاریخ ۲۳/۳/۶۳

پیوست

- ۱۳ -

تعمیرات

انحلال هریک ، نسبت به تصفیه آن اقدام کند .
تبصره - پس از انحلال مراکز تهیه و توزیع کالا ، تامین هزینه های موسسه مطالعات
و پژوهشهای بازرگانی (موضوع ماده ۱۳ قانون تشکیل مراکز تهیه و توزیع کالا ، مصوبه
۱۳۵۹/۲/۲۰ شورای انقلاب) از محل بودجه عمومی کشور انجام خواهد شد .
ماده ۴۶ - آئین نامه های اجرائی این قانون باید حداکثر ظرف مدت ۴ ماه پس از
تصویب اساسنامه های مراکز و شرکتها ، توسط وزارت بازرگانی تهیه و به تصویب هیات
وزیران برسد .
لایحه قانونی فوق مشتمل بر چهل و شش ماده و سی و هفت تبصره در جلسه روز
سه شنبه اول خرداد ماه یک هزار و سیصد و شصت و سه به تصویب رسیده است . / ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی